

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Kůchlerovou,
Ph.D. ve věci

žalobce: **D. G.**
zastoupen ustanoveným advokátem JUDr. Ing. Jiřím Špeldou
sídlem Šafaříkova 666/9, Hradec Králové

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2021, č. j. OAM-151/ZA-ZA11-ZA22-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 19. 5. 2021 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2021, č. j. OAM-151/ZA-ZA11-ZA22-2021, kterým žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) pro zjevnou nedůvodnost.

II. Obsah Žaloby

2. Žalobce v žalobě uvedl, že důvodem, proč opustil zemi původu je, že nebyl schopen splácet bankovní úvěr, protože byl členem politické strany Národní hnutí sjednocení a vládnoucí strana Gruzínský sen na něj vyvíjela nátlak. Nakonec úvěr splatil, ale o vše přišel. Žalobce se v zemi původu obává korupce – politického klientelismu. Právě s těmito jevy totiž souvisely finanční a existenční problémy žalobce v zemi původu. Žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí konstatoval, že Česká republika považuje Gruzii za tzv. bezpečnou zemi původu dle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu a to s ohledem na § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., v platném znění.
3. Ze spisového materiálu však plyne, že hranice mezi státem a vládnoucí stranou Gruzínský sen je v Gruzii nejasná, na voliče je vyvíjen odsouzeníhodný nátlak (k tomu srov. poslední odstavec na str. 3 napadeného rozhodnutí s odvoláním na závěry Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě – OBSE).
4. S ohledem na výše uvedené tak Gruzii za bezpečnou zemi považovat nelze. Uvedené skutečnosti sami o sobě prokazují, že nelze vyloučit, že v Gruzii dochází k pronásledování za uplatňování politických práv a svobod, resp. zastávání určitých politických názorů ve smyslu § 12 zákona o azylu. Žalobce byl sám pronásledován (prožíval útisk) z důvodu svého členství v opoziční politické straně.
5. S ohledem na vše výše uvedené žalobce obecně shrnul, že žalobou napadené rozhodnutí stojí na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a trpí i jinými nezákonnostmi.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil tak, že odkázal na obsah žalobou napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.
7. Dále shrnul, že žalobce měl v zemi původu tvrzené problémy s daňovým úřadem, a to kvůli chybě jeho účetní. Na doplacení daní neměl, proto si vzal úvěr od banky. Žalobce následně po určité době již nemohl úvěr splácet a banka tak prodala jeho dům, který měla v zástavě.
8. Žalovaný s odkazem na str. 11 – 15 správního spisu (poskytnutí údajů a protokol o pohovoru) konstatuje, že žalobce staví svůj azylový příběh na pouhých domněnkách. Žalobce na žádném místě správnímu orgánu nebyl s to doložit svůj názor o tom, že za jeho údajnými problémy stojí „spiknutí“ jeho účetní a politické strany Gruzínský sen. Žalobce se v zemi původu ve věci svých tvrzených problémů nepokusil situaci nikterak řešit se slovy, že by se nikam nedovolal, protože v Gruzii je korupce a nemělo by to smysl (str. 14 správního spisu).
9. Žalobce v průběhu správního řízení neprokázal, že Gruzii ve vztahu k němu nelze považovat za bezpečnou zemi původu. Důkazní břemeno tak žalobce neunesl a své povinnosti nedostál. Žalobce se navíc ani nepokusil situaci řešit v zemi původu a neprokázal, že by mu gruzínské státní orgány nebyly schopny či ochotny pomoci.

IV. Jednání soudu

10. Při jednání soudu konaném dne 29. 9. 2021 účastníci řízení setrvali na svých dosavadních procesních stanoviscích a odkázali na svá písemná podání. Soudu nepředestřeli žádné důkazní návrhy.

V. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Při posuzování věci měl ovšem na zřeteli také čl. 46 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“). Dané ustanovení procedurální směrnice zakotvuje povinnost členských států zajistit pro žadatele o mezinárodní ochranu účinný opravný prostředek. Dle odst. 3 uvedeného ustanovení pak lze za účinný opravný prostředek považovat pouze takový prostředek, který zabezpečuje *„úplné a ex nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU“*. S ohledem na proměškání transpoziční lhůty ze strany českého zákonodárce se citované ustanovení procedurální směrnice vyznačuje (pro řízení zahájená na základě žádostí o mezinárodní ochranu podaných po 20. 7. 2015) vertikálním přímým účinkem a je povinností krajského soudu přihlížet v řízení i k případným novým skutečnostem, ačkoliv nemohly být žalovanému správnímu orgánu v době jeho rozhodování známy.

Skutkový stav

12. Žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. K této žádosti poskytl informace o své osobě, a to že poslední bydliště bylo ve městě, kde žil celý život. Přiletěl následně přímou linkou do Polska (v roce 2018 do Varšavy), procestoval celé Polsko a našel si práci. V červenci 2020 se žalobce přemístil mezinárodní tranzitní dopravou do Prahy. V Polsku žalobce pracoval, ale dávali mu stále méně peněz. Jeho kolegy a známými mu byla dána rada, aby šel pracovat do České republiky, kde si vydělá více peněz, proto do České republiky přicestoval. Důvodem pro vycestování ze země původu byly finanční problémy, jak jsou popsány výše. Účetní, která pracovala pro žalobce, za tohoto neodváděla DPH, žalobce si tak následně musel půjčit od banky a přišel o dům. Žalobce byl členem strany Národní hnutí sjednocení, domnívá se, že jeho účetní DPH neodváděla schválně, neboť byla zaměstnaná na Ministerstvu zemědělství Gruzie, tedy ve vztahu ke druhé (konkurenční) vládnoucí straně.
13. Ve správním spise je založena Informace Ministerstva vnitra České republiky: Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z listopadu roku 2020.
14. Dne 25. 3. 2021 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce neměl co uvést, doplnění podkladů pro rozhodnutí nenavrl, žádné další skutečnosti nebo nové informace nepřednesl.
15. Následně dne 29. 4. 2021 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je snaha o legalizaci pobytu. Žalovaný uzavřel, že Gruzie je hodnocena jako bezpečná země původu. V Gruzii nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení či trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního

nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu a její občané nebo osoby bez státního občanství ji neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a zákona o azylu. Gruzie rovněž ratifikovala a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků a umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv. Ohledně politické situace žalovaný nabídl shrnutí na str. 3 – 4 žalobou napadeného rozhodnutí. Centrální vláda nemá pod kontrolou pouze separatistické regiony (Abcházie a Jižní Osetie).

16. Poslední volby proběhly v říjnu 2020 a byly hodnoceny jako svobodné, byť byl rovněž odsouzen tlak, který byl místy na voliče vyvíjen.

Právní hodnocení

17. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
18. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště, 1. ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, 2. který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a, 3. který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a 4. který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.
19. Podle § 86 odst. 4 zákona o azylu, ministerstvo vyhláškou stanoví seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí. Seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce.
20. Podle § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu Gruzii, s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie.
21. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Pro rozhodnutí v dané věci je především podstatné vyhodnocení obsahu žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze strany žalobce ve spojení s informacemi o Gruzii jako bezpečné zemi původu. Krajský soud má za to, že žalovaný zcela správně vyhodnotil informace obsažené v listině Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z listopadu roku 2020, s jejímž obsahem byl žalobce před vydáním rozhodnutí seznámen, přičemž nenavrhl doplnění dokazování a netvrdil další skutečnosti ke své žádosti. S ohledem na skutečnost, jak správně připomněl žalovaný, že označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu a že ze strany žalobce nebyly tvrzeny žádné skutečnosti, které by byť náznakem měly vést k závěru o tom, že v případě žalobce se o bezpečnou zemi původu jednat nemůže, nelze

přiznat důvodnosti žalobních námitek. Soud přisvědčuje žalovanému, že za takové skutečnosti nelze považovat žalobcovy subjektivní pocity ohledně toho, kdo vlastně nese odpovědnost za to, že za něj nebylo odváděno DPH jím najatou účetní.

VI. Závěr a náklady řízení

22. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
23. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu ani nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 6. října 2021

JUDr. Martina Kůchlerová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně